

Dieses Werk wurde Ihnen durch die Universitätsbibliothek Rostock zum Download bereitgestellt.

Für Fragen und Hinweise wenden Sie sich bitte an: digibib.ub@uni-rostock.de

Joachim Stockmann

**Rector Academiae Rostochiensis, Joachimus Stockmannus, Philos. & Med. Doct.
Physices Professor, ad exsequias, quae Virgini ... Sabinae Meckenheusers, Hodie
hora prima parabuntur, Cives Academiae invitat**

Rostochi[i]: Pedanus, 1633

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn770474551>

Druck Freier Zugang

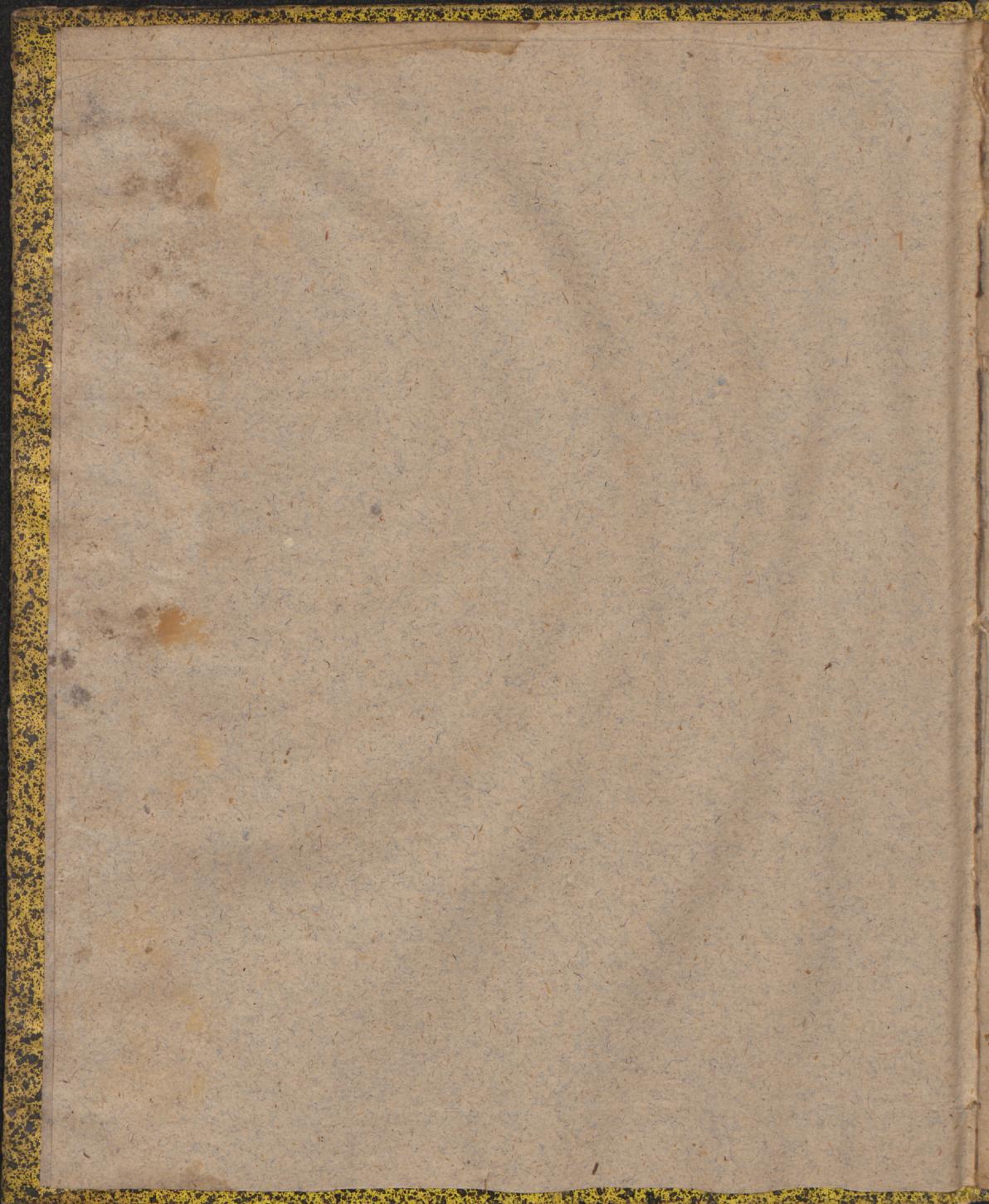
Stockmann, J.,

in

S. Meckenheuser.

Rostock, 1633.

33.

RECTOR
Academix Rostochiensis,
JOACHIMUS STOCKMANNUS,
Philos. & Med. Doct. Physices
Professor,
ad exequias,
qua

Virginis Pijssima Pudicijsimæq;

SABINÆ

MECKENHEUSERS,
Hodie hora prima parabuntur,
Cives Academia invitati.

ROSTOCHI,

*Typis JOACHIMI PEDANI, Acad. Typog.
ANNO M. DC. XXXIII.*

RECTOR
Academiae Rostochiensis,
JOACHIMUS STOCKMAN.
Philol. & Med. D. Physices
Professor.

Thi verum est, posse Deum in quolibet
vitæ statu recte coli:
tamen videmus in alio.
plus impedimentorum
esse & obijci, quam in alio. Etenim si
conjugalem ordinem consideremus,
possunt quidem prii conjuges officio
veræ pietatis ita fungi, nihil ut in iis de-
sideretur: nam & orare possunt, & li-
beros ad pietatem, ad morum sanctita-
tem educare, & proximum diligere, &
alia opera Deo placentia exercere: sed
& cursus iste sape interrumpitur, &
varia impedimenta curarum domesti-
carum

carum eum fistunt. Cælibes vero & im-
primis virgines, quæ omnem curam re-
rum temporalium abjecerūt, quæ DEO
se totas & meditationi rerum divina-
rum & spiritualium tradiderunt, & cō-
secrarunt, tanto felicius illud, rectiusq;
præstare possunt, quanto longius à
mundo remotæ, imò quanto sublimius
supra mundum evectæ, nihil vident ni-
si Deum, nihil audiunt, loquuntur,
meditantur. Hujus vitæ summa dulce-
do cum à pijs animis semel gustata &
percepta est, ita eos tenere solet, ut se-
re non nisi cum vita ipsa dimitatur.
Sed hoc uti longe prestantissimum est,
ita valde rarum, & aliqua admiratione
dignum in tanta licentia adolescentiæ
& laxitate disciplinæ, aliquam virginē
invenire, quæ ita comparata sit, ut hu-
jus mundi delicias ac voluptates ad-
spernetur, omnem vero suam delecta-

A 2 tionem

tionem in eo solo quærat ; ut Deo,
tanquam sponso cuidam, unice pla-
ceat, ei se accommodet, eum suspiret,
eum somnians, eum vigilans cogitet.
Inventa tamen est, quæ nobis hujus vitæ ex-
emplū verum daret, & mortis eam vitam con-
secutæ *Sabina Meckenheusers* / ante annos triginta
octo nata, parente Viro spectatissimo *Dn.*
Theodorico Meckenbeusero, Senatore Reipubli-
cæ Neobrandenburgensis, Matre *Concordia*,
Viri Spectatissimi *Dn. Friderici Keyser* / filia.
Qui parentes hanc suam filiolam quomodo e-
ducaverint, qua pietate, quibus moribus im-
buerint, ex eo satis evidenter appareat, quod an-
nos tredecim nata cænobium Rostochiense in-
gressa est, cum naturali quodam vitæ solitariæ,
& sacris meditationibus atq; exercitijs operum
spiritualium deditæ atq; occupata, desiderio, à
studio pietatis incenso, jam in teneris annis
flagraret, easq; virgines, quæ vitam in hoc mū-
ndo cælestem viverent, præ alijs omnibus beatas
prædicaret. Hujus ergo sui propositi tenacissi-
ma ita vixit in hoc sanctissimo ordine, ut me-
minisset, se & virginem esse, & virginem Chri-
stianam, & virginem sponso *Iesu Christo* de-
dicatam

dicatam & consecratam, non solum in sacro
sancto baptismo, quod omnibus Christianis
contingit, sed peculiari deinde voto, ex liberri-
ma proœresi profecto, & quotidianis precibus
confirmato, despensatam. Cumq; sciret, virgi-
nem esse non solum quæ corpus integrum &
intactum servaret, sed animum præcipue à
lascivia liberum, & spurcis cogitationibus im-
pollutum haberet, eas præcipue vias obserbat
& ab omni voluptariæ delectationis insultu de-
fendebat, per quas animum voluptates adori-
ri, capere & corrumpere solent. Hinc factum;
ut nec ipsa quidquam in oculos, vel aures ad-
mitteret in pudice dictum, vel pictum, vel fi-
ctum, nec ullis omnino sermonibus interesset,
qui virginis parum convenirent, multo minus
ut ipsa diceret, quod lascivias speciem haberet,
vel sinistram interpretationem admitteret,
Nec illud ignorabat, animi castitatem eo con-
stantiorem & munitiorem esse, quo corpori mi-
nus indulgeret: idq; tanquam lasciviens bru-
tum cibo subtracto domaret: itaq; jejunis non
superstitiosis illis, non delicatis, in ciborum
fastidioso delectu positis, quæ non raro ad irri-
tandam gulam inducuntur & instituuntur, sed
veris & ad pietatis minimè simulatae exerci-

A 3 tium

rium constantius, ad preces eo ardenter fundendas, comparatis, & quidem quotidianis, continuis, ex abstinentia continentiam, castitatem, temperantiam, excitantibus, alentibus, munitibus, ita dedita erat, ut sodalibus suis exemplo, ceteris admiratione esset, qui nimurum fieri posset, ut victu tam exili vitam sustineret. Cumq; ista omnia ageret, non oīij quodam amore ac desidia, & fuga laboris, sed vero ac serio Dei amore, nec ut apud homines in precio esset ut admiratione præcipua, ut quondam vestales Romanæ, sed ut Dei gloriam, quamcum in ipsa esset, promoveret, Christianæ virginis officio sungebatur.

Nec incepit quidem bene hoc suæ pietatis curriculm, non autem prosecuta est, quod quædam solent: sed ad ultimum usq; vita terminum hoc egit indefesso studio, ut voto, quod perpetuum esse, & ipsa orabat, & à Deo a sponsō suo Iesu CHRISTO continuis precibus contendebat, absq; impedimento defungetur. Vestalibus quidem Romanis oīim licebat explerò tempore sui sacerdotij, quod erat triginta annorum, ut est apud Plutarch. nubere, ex relicto sacerdotio aliam vitam instituere: sed paucæ tamen, ut ajunt, istam facultatem amplexæ

amplexæ sunt, neq; l^etam secutis, quia p^{re}n-
tentia & morti per vitam reliquam implicata
vixerant, & cæteris religionem incluserunt,
ut ad senectutem usq; & mortem in virginitate
persistenter. Unde apparet, neq; propter Deum
amorem hoc vitæ genus eas amplexas & secutas
esse, neq; propter ejus gloriam in eo persistisse,
cum solo securitate infelicitatis metu a mutan-
do deterretur. Hæc nostra vero *Sabina* neq;
sine D^o hunc ordinem ingressa est, neq; sine
D^o in eodem persistit, neq; nunc sine D^o e-
gressa eundem deseruit, sed ubiq; Deum ducem
& autorem secura, Deo comite usa, Deum suæ
pietatis remuneratorem adeptæ est. Cum e-
nīm hoc adeo sanctum vitæ innocentis & vir-
ginitatis servanda institutum tanta constan-
tia uigeret, proximo die tertio decimo hujus
Martij cepit pleuritide corripi & laborare: nec
magno sane in petu opus fuisset, ad corpus re-
uellum, & vires non validas expugnandas, ra-
men & accessus morbi satis vehemens fuit, &
progressus nihilo levior tardiorve, quantum
vis medicorum industria contra niteretut.
Hanc illa vim patienter tulit, & animo tandem
superavit heroico & christiano, quem pridie
sacra synaxi confirmaverat: si quidem 26. hujus-
dem.

dem mensis hora tertia matutina, maximo æternæ vitæ desiderio, inter preces, amplexus & lacrumas cæterarum sodalium, quib. unice cara fuit, animam Deo & redemptori suo redidit, cognatis vero & amicis luctum ac desiderium sui reliquit. In quibus duæ sorores Elisabetba, Ampliss. & Spectatiss. Viro Dn. Joanni Schambach Senatori Reipub. veteris Sgetini primario, & Constantia prudentissimo Viro Dn. M. Petro Furstenovio, Reip. Demminensis Camerario dignissimo nuptæ, ante octiduum hāc nostram visitarunt & mutuo conspectu complexuq; exhilaratæ discesserunt, nunc obitum ejus haud dubie lugent acerbe, quibus ut Deus pater consolationum adesse velit, ex animo precamur. Nostrum erit, cives Academici, virgini em piam, castissimā, Dei amore sincero flagrantem, nunc voto suo potitam imitari, supremum Christianæ pietatis officium ei præstare, & corpus hodie hora I. ritu Christiano sepelendum prosequi, & ad laureolam, qua illa nunc ornata triumphat, æternæ felicitatis simili studio & conatu, sed & successu, quem Deus largitur, contendere. P. P. sub Sigillo Rectoratus 29. Martij. Anno M. DC. XXXIII.

dicatam & consecratam, non solu
sancto baptismo, quod omnibus
contingit, sed peculiari deinde vot
ma pro æresi profecto, & quotidian
confirmato, despontatam. Cumq;
nem esse non solum quæ corpus i
ntactum servaret, sed animum
lascivia liberum, & spurcis cogitat
pollutum haberet, eas præcipue vi
& ab omni voluptariæ delectationi
fendebat, per quas animum volup
ri, capere & corrumpere solent. H
ut nec ipsa quidquam in oculos, v
mitteret in pudice dictum, vel pi
ctum, nec ullis omnino sermonibu
qui virginis parum convenienter, n
ut ipsa diceret, quod lascivias speci
vel sinistram interpretationem.
Nec illud ignorabat, animi castita
stantiorem & munitiorem esse, quo
nus indulgeret: idq; tanquam las
cum cibo subtracto domaret: itaq;
superstitiosis illis, non delicatis,
fastidioso delectu positis, quæ non
ranciam gulam inducuntur & insti
veris & ad pietatis minimè simu

A 3

the scale towards document